

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 13. júla 2023*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Duševné vlastníctvo – Autorské práva v informačnej spoločnosti – Smernica 2001/29/ES – Článok 3 – Právo verejného prenosu – Článok 5 ods. 2 písm. b) – Výnimka pre ‚súkromné kópie‘ – Poskytovateľ služby ‚Internet Protocol Television‘ (IPTV) – Prístup k chránenému obsahu bez súhlasu majiteľov práv – Online videorekordér – Časovo neskoršie načítanie – Technika deduplikácie“

Vo veci C-426/21,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko) z 27. mája 2021 a doručený Súdnemu dvoru 13. júla 2021, ktorý súvisí s konaním:

Ocilion IPTV Technologies GmbH

proti

Seven.One Entertainment Group GmbH,

Puls 4 TV GmbH & Co. KG,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Arabadžiev, podpredseda Súdneho dvora L. Bay Larsen, vykonávajúci funkciu sudcu prvej komory, sudcovia M. Ilešič, A. Kumin a I. Ziemele (spravodajkyňa),

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: D. Dittert, vedúci oddelenia,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. júna 2022,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Ocilion IPTV Technologies GmbH, v zastúpení: P. Burgstaller, Rechtsanwalt,
- Seven.One Entertainment Group GmbH a Puls 4 TV GmbH & Co. KG, v zastúpení: M. Boesch, Rechtsanwalt,

* Jazyk konania: nemčina.

– Európska komisia, v zastúpení: J. Samnadda a G. von Rintelen, splnomocnení zástupcovia,
po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní z 15. decembra 2022,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1 a článku 5 ods. 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Ocilion IPTV Technologies GmbH (ďalej len „Ocilion“) na jednej strane a spoločnosťami Seven.One Entertainment Group GmbH a Puls 4 TV GmbH und Co. KG (ďalej spolu len „Seven.One a i.“) na druhej strane vo veci sprístupnenia televíznej služby prostredníctvom internetu prostredníctvom uzavretej siete [„Internet Protocol Television“ (IPTV)] komerčným zákazníkom spoločnosti Ocilion, prostredníctvom ktorej sa v prospech koncových používateľov vysiela obsah televíznych programov, pri ktorých sú držiteľmi práv Seven.One a i.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 4, 9, 10, 21, 23, 27, 31 a 44 smernice 2001/29 znejú:
„(4) Harmonizovaný právny rámec týkajúci sa autorských práv a s nimi súvisiacich práv bude prostredníctvom vyššej právnej istoty a zabezpečením vysokej úrovne ochrany duševného vlastníctva podporovať významné investície do tvorivosti a inovácie vrátane infraštruktúry sietí a povedie k zvýšenej súťaživosti európskeho priemyslu rovnako v oblasti zabezpečenia obsahu, ako aj v oblasti informačných technológií a všeobecnejšie v širokej škále priemyselných a kultúrnych odvetví. Tým sa zabezpečí zamestnanosť a podporí sa vytváranie nových pracovných miest.
...
(9) Akákoľvek harmonizácia autorských práv a s nimi súvisiacich práv musí byť založená na vysokej úrovni ochrany, pretože tieto práva sú podstatou pre duševnú tvorbu. Ich ochrana pomáha zaisťovať udržiavanie a rozvoj tvorivosti v záujme autorov, interpretov, producentov, spotrebiteľov, kultúry, priemyslu a verejnosti ako celku. Duševné vlastníctvo sa preto považuje za integrálnu súčasť vlastníctva.“

(10) Ak majú autori alebo výkonní umelci pokračovať vo svojej tvorivej a umeleckej práci, musia za používanie svojej práce dostávať primeranú odmenu, rovnako ako producenti, aby boli schopní financovať túto prácu. Investície potrebné na výrobu produktov, ako sú zvukové záznamy, filmy alebo multimedialne produkty a služby, ako sú služby ,na požiadanie‘, sú značné. Primeraná právna ochrana práv duševného vlastníctva je nevyhnutná na zaručenie dostupnosti takejto odmeny a na zaistenie uspokojivej návratnosti týchto investícií.

...

(21) Táto smernica definuje rozsah činností, na ktoré sa vzťahuje právo reprodukcie vo vzťahu k rôznym užívateľom. To sa musí uskutočniť v súlade s *acquis communautaire*. Na zabezpečenie právnej istoty v rámci vnútorného trhu je potrebná široká definícia týchto činností.

...

(23) Táto smernica ďalej harmonizuje práva autorov na verejný prenos. Pod týmto právom sa v širokom zmysle slova chápe každý verejný prenos pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká. Toto právo zahŕňa všetky transmisie a retransmisie diel smerom k verejnosti drôtovými alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane vysielania. Toto právo nezahŕňa žiadne iné činnosti.

...

(27) Samotné zabezpečenie fyzických zariadení umožňujúcich alebo uskutočňujúcich prenos rozhlasových a televíznych programov sa samo osebe nerovná prenosu v zmysle tejto smernice.

...

(31) Je potrebné zabezpečiť primeranú rovnováhu práv a záujmov medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv, ako aj medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv a používateľmi predmetov ochrany. Existujúce výnimky a obmedzenia práv ustanovené členskými štátmi sa musia prehodnotiť vo vzťahu k novému elektronickému prostrediu. Existujúce rozdiely vo výnimkách a obmedzeniach vzťahujúcich sa na niektoré obmedzené činnosti majú priamy negatívny účinok na fungovanie vnútorného trhu s autorskými právami a s nimi súvisiacimi právami. Tieto rozdiely by sa mohli ľahko stať výraznejšími vo vzťahu k ďalšiemu rozvoju cezhraničného využívania diel a k cezhraničným aktivitám. Z dôvodu zabezpečenia správneho fungovania vnútorného trhu, je potrebné harmonickejšie definovať tieto výnimky a obmedzenia. Stupeň ich harmonizácie musí vychádzať z ich dopadu na plynulé fungovanie vnútorného trhu[.]

...

(44) Ak sa uplatňujú výnimky a obmedzenia uvedené v tejto smernici, musia sa vykonávať v súlade s medzinárodnými záväzkami. Tieto výnimky a obmedzenia sa nemôžu uplatňovať spôsobom, ktorý poškodzuje oprávnené záujmy nositeľa práv, alebo ktorý je v rozpore s normálnym využívaním jeho diela alebo iného predmetu ochrany. Poskytovanie takýchto výnimiek alebo obmedzení členským štátom musí predovšetkým primerane odrážať možný zvýšený ekonomický dopad týchto výnimiek alebo obmedzení v kontexte nového

elektronického prostredia. Preto rozsah niektorých výnimiek alebo obmedzení bude možno potrebné viac obmedziť, ak dôjde k niektorým novým spôsobom použitia diel chránených autorským právom a iných predmetov ochrany.“

4 Článok 2 smernice 2001/29, nazvaný „Právo rozmnožovania“, uvádza:

„Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, v celku alebo v časti:

a) pre autorov k ich dielam;

...

e) pre vysielajúce organizácie k záznamom ich vysielaní, či už sú tieto vysielania prenášané po drôte alebo vzduchom vrátane káblov alebo satelitu.“

5 Článok 3 tejto smernice, nazvaný „Právo verejného prenosu diel a právo sprístupňovania predmetov ochrany verejnosti“, stanovuje:

„1. Členské štáty poskytnú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos ich diel, či po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane sprístupňovania ich diel verejnosti takým spôsobom, aby verejnosť k nim mala prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí.

2. Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať sprístupňovanie verejnosti po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami takým spôsobom, že verejnosť má k nim prístup z miesta a v čase individuálne zvolenom:

...

d) pre vysielajúce organizácie k záznamom ich vysielaní, či už sú tieto vysielania prenášané po drôte alebo vzduchom vrátane káblov alebo satelitu.

...“

6 Podľa článku 5 uvedenej smernice s názvom „Výnimky a obmedzenia“:

„1. Prípady dočasného rozmnožovania uvedené v článku 2, ktoré sú prechodné alebo náhodné/a/sú integrálnou alebo podstatnou časťou technologického procesu a ktorých jediným účelom je umožniť:

a) transmisiu v sieti medzi tretími stranami cez sprostredkovateľa

alebo

b) oprávnené použitie

diela alebo iného predmetu ochrany, a ktoré nemá žiadny samostatný ekonomický význam, je vyňaté z práva rozmnožovania ustanoveného v článku 2.

2. Členské štáty môžu zabezpečiť výnimky alebo obmedzenia práva rozmnožovania ustanoveného v článku 2 v nasledujúcich prípadoch:

...

b) vo vzťahu k rozmnožovaniu na akomkoľvek médiu vykonanému fyzickou osobou pre súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný, za podmienky, že nositelia práv dostanú primeranú kompenzáciu, v ktorej sa zohľadní uplatnenie alebo neuplatnenie technologických opatrení uvedených v článku 6 na dotknuté dielo alebo predmet ochrany;

...

5. Výnimky a obmedzenia ustanovené v odsekoch 1, 2, 3 a 4 sa budú uplatňovať iba v niektorých osobitných prípadoch, pri ktorých nedochádza ku konfliktu s bežným využívaním diela alebo predmetu ochrany a ktoré neodôvodnene nepoškodzujú oprávnené záujmy nositeľa práv.“

Rakúske právo

7 Ustanovenie § 15 Urheberrechtsgesetz (zákon o autorskom práve) z 9. apríla 1936 (BGBl. 111/1936) vo svojom znení uplatniteľnom vo veci samej (ďalej len „UrhG“) stanovuje:

„Autor má výlučné právo rozmnožovať dielo bez ohľadu na použitý proces a dočasne alebo trvalo rozmnožované množstvo.“

8 Ustanovenie § 17 ods. 1 UrhG znie takto:

„Autor má výlučné právo šíriť dielo vysielaním alebo podobným spôsobom.“

9 Podľa § 18a ods. 1 UrhG:

„Autor má výlučné právo sprístupniť dielo verejnosti po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami takým spôsobom, ktorý každému umožní prístup k nemu z miesta a v čase, ktoré si sám zvolí.“

10 Ustanovenie § 42 UrhG stanovuje:

“...“

4. Každá fyzická osoba môže vyhotoviť rozmnoženiny diela na iných nosičoch, ako sú uvedené v odseku 1, na súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný.

5. S výhradou odsekov 6 a 7 sa rozmnoženina neuskutočňuje na vlastné alebo súkromné použitie, ak je vyhotovená na sprístupnenie diela verejnosti prostredníctvom rozmnoženého exempláru alebo ak model použitý na tento účel bol vytvorený alebo sprístupnený verejnosti zjavne nezákonným spôsobom. Exempláre vyrobené na vlastné alebo súkromné použitie sa nesmú použiť na sprístupnenie diela verejnosti.

“...“

11 Ustanovenie § 76a UrhG stanovuje:

„1. Kto prostredníctvom vysielania alebo podobným spôsobom šíri zvuky alebo obrazy (vysielajúca organizácia v zmysle § 17), má v rámci obmedzení stanovených zákonom výhradné právo súčasne vysielat' vysielanie prostredníctvom iného vysieláča a používat' vysielanie na verejný prenos v zmysle § 18 ods. 3 na miestach prístupných verejnosti za vstupné; vysielajúca organizácia má tiež výlučné právo zaznamenať vysielanie na obrazovom alebo zvukovom nosiči (najmä aj vo forme fotografie), rozmnožovat' ho, šíriť ho a používat' ho na jeho sprístupnenie verejnosti. Rozmnoženinou sa rozumie aj použitie komunikácie uskutočnenej pomocou obrazového alebo zvukového nosiča na jeho prenos na iný nosič.

2. Obrazové alebo zvukové nosiče, ktoré sú rozmnožované alebo vysielané v rozpore s odsekom 1, sa nesmú používat' na vysielanie alebo verejný prenos.

3. Každá fyzická osoba môže na súkromné účely a na účely, ktoré nie sú priamo ani nepriamo komerčné, zaznamenať vysielanie na obrazovom alebo zvukovom nosiči a rozmnožiť ho vo viacerých rozmnoženinách...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 12 Ocilion, spoločnosť založená podľa rakúskeho práva, ponúka komerčným zákazníkom, ktorými môžu byť napríklad prevádzkovatelia sietí, napríklad telefónnej alebo elektrickej energie, alebo zariadení, akými sú hotely alebo štadióny (ďalej len „prevádzkovatelia siete“), službu IPTV, prístup ku ktorej je vyhradený koncovým používateľom siete, ktorí sú fyzickými osobami, zákazníkmi prevádzkovateľov siete. Táto služba, ktorá sa týka najmä televíznych programov, pri ktorých sú držiteľmi práv na retransmisiu Seven.One a i., má formu buď riešenia na mieste, prostredníctvom ktorého Ocilion poskytuje prevádzkovateľom siete potrebný hardvér, ako aj potrebný softvér, ktoré spravujú títo prevádzkovatelia, ale pre ktoré zabezpečuje technickú pomoc, alebo riešenie ukladania na cloude, ktoré priamo spravuje Ocilion.
- 13 Uvedená služba spoločnosti Ocilion umožňuje nielen simultánne vysielanie televíznych programov spoločností Seven.One a i., ale tiež umožňuje sledovať tieto programy zo záznamu na online videorekordéri. Tento online videorekordér umožňuje *ad hoc* záznam konkrétneho vysielania, ale aj všetkých programov vybraných koncovým používateľom, zákazníkom prevádzkovateľa siete, ktoré umožňujú sledovanie zo záznamu až do siedmich dní po pôvodnom vysielaní príslušných programov.
- 14 Či už ide o riešenie na mieste alebo o riešenie ukladania na cloude, iniciovanie akéhokoľvek záznamu v praxi uskutočňuje koncový používateľ, ktorý sám aktivuje funkcie online nahrávania a vyberá obsah, ktorý sa má nahrat'. Keď prvý používateľ vybral program, výsledok záznamu sa sprístupní každému ďalšiemu používateľovi, ktorý by chcel sledovať zaznamenaný obsah. Na tento účel postup deduplikácie predchádza tomu, aby sa pre zákazníkov, ktorí naprogramujú zhodné záznamy, vyhotovovalo viacero kópií a prístup k zaznamenanému obsahu sa uskutočňuje pridelením referenčného čísla, ktoré každému používateľovi oznámi Ocilion.
- 15 Pokiaľ ide o riešenie na mieste, rámcové dohody uzatvorené medzi spoločnosťou Ocilion a prevádzkovateľmi sietí stanovujú, že prevádzkovatelia sietí musia svojimi vlastnými prostriedkami zabezpečiť, aby oni sami a ich zákazníci mali dostatočné práva na všetok obsah, ktorý sprístupňujú.

- 16 Keďže Seven.One a i. nesúhlasili s prenosom svojich televíznych programov prostredníctvom služby, ktorú ponúka Ocilion, domnievajú sa, že táto služba zodpovedá nepovolenému vysielaní obsahu, ku ktorému majú Seven.One a i. výlučné práva. Okrem toho tvrdia, že spôsoby fungovania online videorekordéra neumožňujú dospieť k záveru, že na deduplikácie, ktoré z toho vyplývajú, sa vzťahuje výnimka nazývaná „súkromná kópia“ v zmysle § 42 ods. 4, ako aj § 76a ods. 3 UrhG.
- 17 Za týchto podmienok Seven.One a i. podali návrh na nariadenie predbežného opatrenia smerujúci k tomu, aby sa spoločnosti Ocilion zakázalo sprístupniť svojim zákazníkom obsah ich programov alebo rozmnožovať alebo nechávať také programy rozmnožovať tretími osobami, bez ich súhlasu.
- 18 Keďže tomuto návrhu sa v podstate vyhovel v prvostupňovom konaní a bol potvrdený v odvolacom konaní, Ocilion podala opravný prostriedok na Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko), vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.
- 19 Tento súd po prvé uvádza, že mu prináleží určiť, či sa na rozmnoženiny obsahu vysielaŕ vytvorených s pomocou online videorekordéra vzťahuje režim výnimky nazývaný „súkromná kópia“, tak pokiaľ ide o riešenie na mieste, ako aj v rámci riešenia uloženia na cloude.
- 20 V tejto súvislosti sa domnieva, že rozhodujúca je otázka, komu možno pripísať kópiu obsahu vyhotovenú v rámci postupu deduplikácie, ktorý poskytla spoločnosť Ocilion. Ak má teda Ocilion právomoc organizovať prevádzku nahrávania a online videorekordéra, možno mu pripísať deduplikáciu obsahu a uplatnenie režimu výnimky nazývaného „súkromná kópia“ je vylúčené. Naopak, ak by sa Ocilion uspokojil s ukladaním kópií vyhotovených fyzickými osobami bez toho, aby ponúkol službu sprístupnenia obsahu, nič by nebránilo domnievať sa, že zhotovené rozmnoženiny spadajú pod pojem „súkromná kópia“.
- 21 Vnútroštátny súd v tejto súvislosti odkazuje na rozsudok z 29. novembra 2017, VCAST (C-265/16, EU:C:2017:913), v rozsahu, v akom spresňuje, že okolnosť, že samotná dotknutá osoba vlastní zariadenia, prístroje alebo nosiče určené na vyhotovovanie súkromnej kópie, nemá vplyv na nezákonnú povahu tejto kópie. Pochybuje však o relevantnosti takéhoto riešenia vo veci samej vzhľadom na osobitosti služby ponúkanej spoločnosťou Ocilion a najmä z dôvodu, že táto služba značne presahuje službu poskytovateľa úložného priestoru. S cieľom zabrániť obchádzaniu smernice 2001/29 sa teda tento súd domnieva, že na účely určenia, či ide o súkromnú kópiu, nemožno vychádzať z formálnej otázky, kto iniciuje vykonanie operácie kopírovania.
- 22 Po druhé sa vnútroštátny súd pýta, či služba, ktorú Ocilion ponúka na internetovej stránke, predstavuje verejný prenos obsahu chránených vysielaŕ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29, za ktorý by mal byť tento podnik zodpovedný.
- 23 V tejto súvislosti na jednej strane uvádza, že z judikatúry Súdneho dvora jasne nevyplýva, či akty, ktoré samy osebe nemožno považovať za prenos, ale ktoré iba uľahčujú prenos treťou osobou, patria do pôsobnosti tohto ustanovenia. Na druhej strane sa domnieva, že judikatúra vyplývajúca z rozsudku zo 14. júna 2017, Stichting Brein (C-610/15, EU:C:2017:456), si vyžaduje spresnenie, pokiaľ ide o pojem „nezastupiteľná úloha“, ktorú musí v prejednávanej veci zohrávať dodávateľ, aby sa mohlo konštatovať, že uskutočňuje „verejný prenos“ v zmysle uvedeného ustanovenia.

24 Za týchto podmienok Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Je s právom Únie zlučiteľný vnútroštátny právny predpis, ktorý na základe článku 5 ods. 2 písm. b) smernice [2001/29] dovoľuje prevádzkovanie online videorekordéra [poskytovaného komerčným poskytovateľom], ktorý
- a) na základe technicky aplikovaného procesu... deduplikácie nevytvára samostatnú kópiu naprogramovaného vysielaného obsahu vysielania pri každom nahrávaní iniciovanom zo strany používateľa, ale, pokiaľ už predmetný obsah bol nahraný z iniciatívy iného používateľa, ktorý urobil prvý záznam, iba – aby sa tak vyhol redundantným údajom – vytvorí odkaz, ktorý nasledujúcemu používateľovi dovolí dostať sa k už nahranému obsahu;
 - b) má funkciu opätovného prehrávania, v rámci ktorej sa 24 hodín denne zaznamenáva celý televízny program všetkých vybraných staníc a záznam je počas siedmich dní k dispozícii na spustenie, pokiaľ užívateľ v menu online videorekordéra kliknutím na políčko pri konkrétnych staniaciach [jednorazovo] vyberie príslušnú možnosť, a
 - c) používateľovi sprostredkuje aj prístup k chránenému vysielanému obsahu bez súhlasu vlastníkov práv (buď prostredníctvom služby ‚cloud‘ poskytovateľa alebo v rámci kompletného riešenia ‚on premises‘ IPTV vytvoreného poskytovateľom)?
2. Má sa pojem ‚verejný prenos‘ v článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 vykladať v tom zmysle, že ho vykonáva [komerčný poskytovateľ] kompletného riešenia (‚on premises‘) IPTV, v rámci ktorého popri softvéri a hardvéri na príjem televíznych programov cez internet poskytuje aj technickú podporu a vykonáva aj priebežnú aktualizáciu služby, avšak služba ako celok je prevádzkovaná na infraštruktúre zákazníka, keď služba zákazníkovi sprostredkováva prístup nielen k vysielanému obsahu, s ktorého online využívaním súhlasili príslušní vlastníci práv, ale aj k takému chránenému obsahu, v prípade ktorého nedošlo k príslušnému vysporiadaniu práv, a poskytovateľ
- a) môže mať vplyv na to, ktoré televízne programy budú môcť koncoví používatelia prostredníctvom tejto služby prijímať;
 - b) vie, že jeho služba umožňuje aj príjem chráneného vysielaného obsahu bez súhlasu vlastníkov práv, avšak
 - c) túto možnosť nedovoleného využívania svojej služby nepropaguje a nevytvára tým významný podnet na zaobstaranie tohto svojho produktu, ale skôr svojich zákazníkov pri uzatváraní zmluvy upozorňuje na to, že o udelenie práv sa musia postarať na vlastnú zodpovednosť, a
 - d) svojou činnosťou nevytvára špecifický prístup k vysielanému obsahu, ktorý by bez jeho pričinenia nebolo možné sledovať vôbec alebo len s ťažkosťami?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

25 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 2 a článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 majú vykladať v tom zmysle, že výnimka z výlučného práva autorov a vysielacích organizácií povoliť alebo zakázať rozmnožovanie chránených diel sa môže vzťahovať na službu ponúkanú prevádzkovateľom online retransmisie televízneho vysielania komerčným zákazníkom, ktorá umožňuje z uloženia na cloude alebo zo servera prístupného na mieste, z iniciatívy

koncových používateľov tejto služby vykonať priebežný alebo *ad hoc* záznam týchto vysielaní, pričom kópiu vytvorenú prvým z týchto používateľov, ktorý si vybral vysielanie, prevádzkovateľ sprístupní neurčitému počtu používateľov, ktorí si chcú pozrieť rovnaký obsah.

- 26 Na úvod treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora je na účely výkladu ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen jeho znenie v súlade s jeho obvyklým významom v bežnom jazyku, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok zo 4. mája 2023, Österreichische Datenschutzbehörde a CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, bod 19, ako aj citovaná judikatúra).
- 27 Na úvod treba poznamenať, že podľa článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 môžu členské štáty zabezpečiť výnimky alebo obmedzenia výlučného práva rozmnožovania ustanoveného v článku 2 tejto smernice „vo vzťahu k rozmnožovaniu na akomkoľvek médiu vykonanému fyzickou osobou [na] súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný, za podmienky, že nositelia práv dostanú primeranú kompenzáciu“.
- 28 V prvom rade, pokiaľ ide o otázku, či služba, o akú ide vo veci samej, predstavuje „rozmnožovanie“ v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b) uvedenej smernice, Súdny dvor rozhodol, že tento pojem je potrebné vykladať široko, a to jednak vzhľadom na požiadavku vyjadrenú v odôvodnení 21 tejto smernice, podľa ktorej sa na prípady, na ktoré sa vzťahuje právo rozmnožovania, uplatní široká definícia s cieľom zabezpečiť právnu istotu na vnútornom trhu, a jednak vzhľadom na znenie článku 2 tejto smernice, ktorý používa výrazy ako „priame alebo nepriame“, „dočasné alebo trvalé“, „akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou“. Okrem toho rozsah takejto ochrany prípadov, na ktoré sa vzťahuje právo rozmnožovania, vyplýva aj z hlavného cieľa tejto smernice, ktorým je vytvoriť vysokú úroveň ochrany, najmä pre autorov (rozsudok z 24. marca 2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, bod 16).
- 29 Ďalej, pokiaľ ide konkrétne o výraz „rozmnožovanie na akomkoľvek médiu“, uvedený v článku 5 ods. 2 písm. b) tej istej smernice, Súdny dvor rozhodol, že zahŕňa vyhotovenie záložných kópií diel chránených autorským právom na súkromné účely na serveri, na ktorom poskytovateľ služby cloud computingu sprístupňuje užívateľovi úložný priestor (rozsudok z 24. marca 2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, bod 33).
- 30 Na to, aby bolo možné sa odvolávať na výnimku stanovenú v článku 5 ods. 2 písm. b) uvedenej smernice, totiž nie je nevyhnutné, aby predmetné fyzické osoby mali zariadenia, prístroje alebo nosiče na vyhotovovanie rozmnoženín. Môžu využiť aj služby tretej osoby súvisiace s vyhotovovaním rozmnoženiny, ktoré predstavujú nevyhnutný skutkový predpoklad na to, aby tieto fyzické osoby mohli získať rozmnoženiny na súkromné použitie (rozsudok z 29. novembra 2017, VCAST, C-265/16, EU:C:2017:913, bod 35, ako aj citovaná judikatúra).
- 31 Napokon treba zdôrazniť, že ako vyplýva zo znenia článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, ako je uvedené v bode 27 tohto rozsudku, toto ustanovenie sa uplatňuje len vtedy, ak sú rozmnoženiny vyhotovené fyzickou osobou nielen na súkromné použitie, ale aj na účely, ktoré nie sú priamo ani nepriamo komerčné.
- 32 V druhom rade treba pripomenúť, že pokiaľ ide o výnimky a obmedzenia stanovené najmä v článku 5 ods. 2 smernice 2001/29, článok 5 ods. 5 v spojení s odôvodnením 44 tejto smernice stanovuje, že sa uplatňujú iba v niektorých osobitných prípadoch, pri ktorých nedochádza ku konfliktu s bežným využívaním diela alebo predmetu ochrany a ktoré neodôvodnene nepoškodzujú oprávnené záujmy nositeľa práv.

- 33 V tejto súvislosti Súdny dvor v treťom rade spresnil, že keďže výnimky a obmedzenia stanovené v článku 5 ods. 2 smernice 2001/29 samy osebe obsahujú práva v prospech používateľov diel alebo iných predmetov ochrany, toto ustanovenie prispieva k zabezpečeniu spravodlivej rovnováhy medzi na jednej strane právami a záujmami nositeľov práv, ktoré sú predmetom širokého výkladu, a na druhej strane právami a záujmami týchto používateľov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. júla 2019, Spiegel Online, C-516/17, EU:C:2019:625, bod 54).
- 34 Ako totiž vyplýva z odôvodnenia 31 smernice 2001/29, zachovanie takejto spravodlivej rovnováhy je práve cieľom harmonizácie vykonanej touto smernicou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. júna 2021, YouTube a Cyando, C-682/18 a C-683/18, EU:C:2021:503, bod 64).
- 35 Práve vzhľadom na vyššie uvedené treba určiť, či sa na službu, akou je služba ponúkaná spoločnosťou Ocilion, môže vzťahovať výnimka nazývaná „súkromná kópia“ stanovená v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29.
- 36 Na úvod z vnútroštátneho právneho rámca uvedeného v návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že Rakúska republika využila možnosť, ktorú jej priznáva článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, keď v § 42 ods. 4 a § 76a ods. 3 UrhG stanovila, že každá fyzická osoba môže vyhotoviť rozmnoženiny diela alebo záznam vysielania na nosičoch na súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný.
- 37 V tejto súvislosti z rozsudku z 29. novembra 2017, VCAST (C-265/16, EU:C:2017:913), vyplýva, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje obchodnému podniku poskytovať jednotlivcom službu nahrávania na diaľku v cloude súkromných kópií diel chránených autorským právom, prostredníctvom informatického systému, aktívnym zasahovaním do nahrávania týchto kópií bez povolenia nositeľa práv.
- 38 Vnútroštátny súd sa však pýta, či túto judikatúru možno uplatniť na službu, akú ponúka Ocilion.
- 39 Vo veci samej je nesporné, že Ocilion je spoločnosť, ktorá poskytuje svoje služby v rámci obchodnej činnosti. V dôsledku toho, keďže na právnické osoby sa v každom prípade výnimka uvedená v článku 5 ods. 2 písm. b) nevzťahuje (rozsudok z 9. júna 2016, EGEDA a i., C-470/14, EU:C:2016:418, bod 30), nemožno sa domnievať, že tento podnik vyhotovuje kópiu, na ktorú sa vzťahuje táto výnimka.
- 40 Ocilion však tvrdí, že služba, ktorú ponúka, sa obmedzuje na poskytnutie nástroja umožňujúceho každému koncovému používateľovi z vlastnej iniciatívy a v závislosti od naprogramovania, ktoré uskutočňuje sám, sledovať televízne programy zo záznamu, pričom ak bol obsah vybraný prvým koncovým používateľom, záznam, ktorý je jeho výsledkom, je sprístupnený iným koncovým používateľom, ktorí chcú sledovať ten istý obsah prostredníctvom referenčného čísla. Tento podnik z toho vyvodzuje, že rozmnožovanie televíznych programov, ktoré z toho vyplýva, vykonáva každý koncový používateľ na súkromné účely a že vzhľadom na ním použitú techniku deduplikácie z toho nevyplýva neodôvodnená ujma na oprávnených záujmoch nositeľov výhradných práv.
- 41 Preto treba určiť, či sa má článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 vykladať v tom zmysle, že na deduplikáciu televízneho vysielania vygenerovaného takou službou, akou je služba ponúkaná spoločnosťou Ocilion, sa môže vzťahovať výnimka nazývaná „súkromná kópia“.

- 42 Po prvé, ako uviedol generálny advokát v bodoch 36 až 38 svojich návrhov, služba, akou je služba ponúkaná spoločnosťou Ocilion, sa vyznačuje svojou dvojakou funkciou. Táto služba je totiž založená na riešení IPTV na simultánnu retransmisiu televízneho vysielania, ku ktorému sa pridáva nástroj na online nahrávanie týchto vysielaní. Keďže online nahrávanie sa týka vysielaní prenášaných v rámci riešenia IPTV, táto služba nie je samostatná, ale nevyhnutne závisí od služby simultánnej retransmisie zabezpečovanej týmto riešením.
- 43 Navyše možnosť zaznamenať vysielané televízne vysielanie, ktoré je predmetom retransmisie, predstavuje pridanú hodnotu služby, o akú ide vo veci samej, keďže umožňuje prístup k dotknutému obsahu za podmienok odlišných od podmienok jeho simultánnej retransmisie.
- 44 Po druhé z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že služba ponúkaná spoločnosťou Ocilion spočíva na technike, ktorá sprístupňuje kópiu vyhotovenú prvým používateľom pomocou prostriedkov poskytnutých týmto poskytovateľom koncovým používateľom, ktorí chcú sledovať obsah. Za týchto podmienok, hoci koncový používateľ sám programuje nahrávania, služba nahrávania a sprístupnenia takto vyhotovenej kópie spočíva nielen na prostriedkoch poskytnutých poskytovateľom, ale predstavuje tiež, ako vyplýva z predchádzajúceho bodu, hlavný záujem poskytnutej ponuky.
- 45 V tejto súvislosti technika deduplikácie, o ktorú ide vo veci samej, vedie k vyhotoveniu kópie, ktorá zďaleka nie je k dispozícii výlučne prvému používateľovi, ale má byť prostredníctvom systému ponúkaného poskytovateľom prístupná neurčitému počtu koncových používateľov, ktorí sú sami zákazníkmi prevádzkovateľov siete, ktorým uvedený poskytovateľ dáva k dispozícii túto technológiu.
- 46 Za týchto podmienok treba konštatovať, s výhradou overení, ktoré prináležia vykonať vnútroštátnemu súdu, že na službu, akou je služba poskytovaná spoločnosťou Ocilion, ktorá umožňuje prístup k rozmnoženine chráneného diela neurčitému počtu oprávnených osôb na komerčné účely, sa nevzťahuje uvedená výnimka „súkromnej kópie“ stanovená v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29.
- 47 Po tretie a ako zdôraznil generálny advokát v bode 42 svojich návrhov, toto konštatovanie nemôže byť vyvrátené potrebou dodržiavať zásadu technologickej neutrality, podľa ktorej musí zákon uvádzať práva a povinnosti osôb genericky, aby sa neuprednostnilo využívanie jednej technológie na úkor inej (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. marca 2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, bod 27).
- 48 V tejto súvislosti Súdny dvor zdôraznil, že výnimka uvedená v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 musí umožniť a zabezpečiť rozvoj a fungovanie nových technológií a udržať presnú rovnováhu medzi právami a záujmami majiteľov práv a používateľmi chránených diel, ktorí chcú využívať tieto technológie (rozsudok z 24. marca 2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, body 26 a 27).
- 49 Hoci sa uznáva, že zásada technologickej neutrality vyžaduje, aby výklad ustanovení práva Únie neobmedzoval inovácie a technologický pokrok (pozri analogicky rozsudok z 15. apríla 2021, Eutelsat, C-515/19, EU:C:2021:273, bod 48), nič to nemení na tom, že konštatovanie uvedené v bode 46 tohto rozsudku nezávisí od technológie rozmnožovania použitej v rámci služby, o akú ide vo veci samej, ale vyplýva z okolnosti, že systém používaný prevádzkovateľmi siete poskytuje prístup k zaznamenaným vysielaniam neurčitému počtu osôb na komerčné účely, keďže takýto prístup môže spôsobiť neodôvodnenú ujmu oprávneným záujmom nositeľov práv, takže

uplatnenie výnimky nazývanej „súkromná kópia“ týkajúcej sa takejto služby by mohlo ohroziť cieľ zachovania spravodlivej rovnováhy medzi záujmami nositeľov autorských práv a záujmami používateľov.

- 50 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 2 a článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa majú vykladať v tom zmysle, že výnimka z výlučného práva autorov a vysielačích informácií povolí alebo zakázať rozmnožovanie chránených diel sa nemôže vzťahovať na službu ponúkanú prevádzkovateľom online retransmisie televízneho vysielať komerčným zákazníkom, ktorá umožňuje z uloženia na cloude alebo z hardvéru a softvéru sprístupneného na mieste, z iniciatívy koncových používateľov tejto služby vykonať priebežný alebo *ad hoc* záznam týchto vysielať, keď kópiu vytvorenú prvým z týchto používateľov, ktorý si vybral vysielať, prevádzkovateľ sprístupní neurčitému počtu používateľov, ktorí si chcú pozrieť rovnaký obsah.

O druhej otázke

- 51 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 vykladať v tom zmysle, že „verejný prenos“ v zmysle tohto ustanovenia predstavuje poskytnutie a udržiavanie procesu na internetovej stránke slúžiacej na vyhotovovanie online videozáznamov, ktoré umožňuje prístup k chránenému obsahu, ak poskytovateľ má určitý vplyv na výber obsahu, ku ktorému má používateľ prístup, poskytovateľ má prístup k tomuto obsahu bez zásahu poskytovateľa a ak poskytovateľ, hoci vie, že jeho služba môže byť použitá na prístup k chránenému obsahu vysielať bez súhlasu jeho autorov, nepodporuje tento aspekt jeho služby.
- 52 Podľa článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 členské štáty poskytnú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos ich diel, či po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane sprístupňovania ich diel verejnosti takým spôsobom, aby verejnosť k nim mala prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí.
- 53 Ako už Súdny dvor opakovane rozhodol, podľa tohto ustanovenia autori disponujú právom preventívnej povahy, ktoré im umožňuje zakázať akýkoľvek verejný prenos, ktorý by prípadní koncoví používatelia alebo obchodní zákazníci mohli zamýšľať (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. apríla 2023, *Blue Air Aviation*, C-775/21 a C-826/21, EU:C:2023:307, bod 44, ako aj citovanú judikatúru).
- 54 Keďže článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 nedefinuje pojem „verejný prenos“, je potrebné vymedziť zmysel a dosah tohto pojmu z hľadiska cieľov sledovaných touto smernicou a kontextu, do ktorého je toto ustanovenie vložené (rozsudok z 20. apríla 2023, *Blue Air Aviation*, C-775/21 a C-826/21, EU:C:2023:307, bod 45, ako aj citovaná judikatúra).
- 55 Súdny dvor v tejto súvislosti spresnil, že uvedený pojem, ako zdôrazňuje odôvodnenie 23 smernice 2001/29, sa má vykladať v širokom zmysle tak, že zahŕňa každý prenos pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká, a teda zahŕňa všetky transmisie alebo retransmisie diel smerom k verejnosti drôtovými alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane vysielať. Z odôvodnení 4, 9 a 10 tejto smernice totiž vyplýva, že jej hlavným cieľom je zavedenie vysokej úrovne ochrany autorov, ktorá im umožní získať zodpovedajúcu odmenu za používanie ich diel, najmä v súvislosti s ich verejným prenosom (rozsudok z 20. apríla 2023, *Blue Air Aviation*, C-775/21 a C-826/21, EU:C:2023:307, bod 46, ako aj citovaná judikatúra).

- 56 Konkrétne, ako Súdny dvor už opakovane rozhodol, pojem „verejný prenos“ v zmysle tohto článku 3 ods. 1 zahŕňa dva kumulatívne prvky, a to samotný prenos diela, ako aj verejný prenos tohto diela, a vyžaduje si individuálne posúdenie (rozsudok z 20. apríla 2023, Blue Air Aviation, C-775/21 a C-826/21, EU:C:2023:307, bod 47, ako aj citovaná judikatúra).
- 57 Pokiaľ ide o pojem „prenos“, treba zdôrazniť, že tento pojem sa vzťahuje na každú transmisiu chránených diel, nezávisle od technického prostriedku alebo technického postupu, ktoré sa použili (rozsudok z 29. novembra 2017, VCAST, C-265/16, EU:C:2017:913, bod 42 a citovaná judikatúra).
- 58 Okrem toho na účely individuálneho posúdenia pripomenutého v bode 56 tohto rozsudku treba zohľadniť viacero dodatočných kritérií, ktoré nie sú samostatné a sú navzájom závislé. Tieto kritériá sa majú uplatňovať tak jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, keďže v rôznych konkrétnych situáciách môžu mať veľmi premenlivú intenzitu (rozsudok z 20. apríla 2023, Blue Air Aviation, C-775/21 a C-826/21, EU:C:2023:307, bod 48, ako aj citovaná judikatúra).
- 59 Súdny dvor spomedzi týchto kritérií zdôraznil nezastupiteľnú úlohu poskytovateľa a vedomú povahu jeho konania. Poskytovateľ totiž uskutočňuje prenos, ak s vedomím dôsledkov svojho konania sprostredkúva svojim zákazníkom prístup k chránenému dielu, a to najmä vtedy, ak by bez tohto zásahu títo zákazníci v zásade nemohli mať prístup k vysielanému dielu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. apríla 2023, Blue Air Aviation, C-775/21 a C-826/21, EU:C:2023:307, bod 49, ako aj citovanú judikatúru).
- 60 Odôvodnenie 27 smernice 2001/29 naopak spresňuje, že „samotné zabezpečenie fyzických zariadení umožňujúcich alebo uskutočňujúcich prenos rozhlasových a televíznych programov sa samo osebe nerovná prenosu v zmysle tejto smernice“.
- 61 V prejednávanej veci, ako je uvedené v bode 12 tohto rozsudku, z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že Ocilion poskytuje prevádzkovateľom siete v rámci svojho riešenia na mieste potrebný hardvér, ako aj potrebný softvér, rovnako ako technickú podporu na zabezpečenie ich údržby.
- 62 Ako však uviedol generálny advokát v bodoch 68 až 70 svojich návrhov, pri neexistencii akéhokoľvek prepojenia medzi poskytovateľom technického vybavenia a potrebného softvéru a konečnými používateľmi nemožno službu, o akú ide vo veci samej, považovať za prenos v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29, ktorý uskutočňuje Ocilion.
- 63 Na jednej strane totiž poskytovateľ, akým je Ocilion, neposkytuje koncovým používateľom prístup k chránenému dielu. Iste, poskytuje prevádzkovateľom siete hardvér, ako aj softvér potrebný v tejto súvislosti, ale len títo prevádzkovatelia poskytujú koncovým používateľom prístup k chráneným dielam.
- 64 Na druhej strane, keďže práve prevádzkovatelia siete poskytujú koncovým používateľom prístup k chráneným dielam v súlade s podmienkami, ktoré sú medzi nimi vopred definované, poskytovateľ, ktorý poskytuje hardvér, ako aj softvér potrebný pre prevádzkovateľov siete na umožnenie prístupu k týmto dielam, nehrá „nezastupiteľnú úlohu“ v zmysle judikatúry vyplývajúcej z rozsudku citovaného v bode 59 tohto rozsudku, takže ho nemožno považovať za poskytovateľa, ktorý uskutočnil prenos v zmysle smernice 2001/29. Hoci sa totiž používanie tohto hardvéru, ako aj softvéru v rámci riešenia na mieste javí ako nevyhnutné na to, aby koncoví používatelia mohli sledovať televízne vysielanie zo záznamu, z údajov uvedených v spise

predloženom Súdnu dvoru nevyplýva, že by poskytovateľ, ktorý poskytuje tento hardvér, ako aj tieto softvéry, zasiahol s cieľom poskytnúť koncovým používateľom prístup k týmto chráneným dielam.

- 65 V tejto súvislosti prípadná vedomosť takéhoto poskytovateľa o tom, že jeho služba môže byť použitá na prístup k chránenému obsahu vysielania bez súhlasu jeho autorov, nemôže sama osebe stačiť na vyvodenie záveru, že uskutočňuje prenos v zmysle článku 3 smernice 2001/29.
- 66 Navyše z návrhu na začatie prejudiciálneho konania nevyplýva, že technická pomoc poskytovaná spoločnosťou Ocilion ide nad rámec údržby a prispôsobenia potrebného hardvéru a softvéru a umožňuje tomuto poskytovateľovi ovplyvniť výber televíznych programov, ktoré môže koncový užívateľ sledovať zo záznamu.
- 67 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že poskytovanie online retransmisie televízneho vysielania zo strany poskytovateľa svojmu komerčnému zákazníkovi, potrebného hardvéru, ako aj potrebného softvéru, vrátane technickej pomoci, ktorá umožňuje tomuto zákazníkovi zo záznamu poskytnúť svojim vlastným zákazníkom prístup k online televíznym vysielaniam, a to aj napriek tomu, že vie o skutočnosti, že jeho služba môže byť použitá na prístup k chránenému obsahu vysielaní bez súhlasu jeho autorov, nepredstavuje „verejný prenos“ v zmysle tohto ustanovenia.

O trovách

- 68 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. Článok 2 a článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

výnimka z výlučného práva autorov a vysielajúcich organizácií povoliť alebo zakázať rozmnožovanie chránených diel sa nemôže vzťahovať na službu ponúkanú prevádzkovateľom online retransmisie televízneho vysielania komerčným zákazníkom, ktorá umožňuje z uloženia na cloude alebo z hardvéru a softvéru sprístupneného na mieste, z iniciatívy koncových používateľov tejto služby vykonať priebežný alebo *ad hoc* záznam týchto vysielaní, keď kópiu vytvorenú prvým z týchto používateľov, ktorý si vybral vysielanie, prevádzkovateľ sprístupní neurčitému počtu používateľov, ktorí si chcú pozrieť rovnaký obsah.

2. Článok 3 ods. 1 smernice 2001/29

sa má vykladať v tom zmysle, že:

poskytovanie online retransmisie televízneho vysielania zo strany poskytovateľa svojmu komerčnému zákazníkovi, potrebného hardvéru, ako aj potrebného softvéru, vrátane technickej pomoci, ktorá umožňuje tomuto zákazníkovi zo záznamu poskytnúť svojim vlastným zákazníkom prístup k online televíznym vysielaniam, a to aj napriek tomu, že vie o skutočnosti, že jeho služba môže byť použitá na prístup k chránenému obsahu vysielaní bez súhlasu jeho autorov, nepredstavuje „verejný prenos“ v zmysle tohto ustanovenia.

Podpisy